

# Dijaki komponisti: mozaik ustvarjalnosti

*Konservatorij za glasbo in balet Maribor se lahko pohvali s projektom Dijaki komponisti, ki ga že deseto leto z velikim veseljem, strokovnostjo, predvsem pa z veliko ljubeznijo in predanostjo vodita profesorja Alenka Bervar in Robert Kamplet. O dosežkih mladih skladateljev ste v naši reviji že lahko brali, ob letošnjem jubilejnem desetem koncertu dijakov komponistov, ki je bil 11. aprila 2016 v Unionski dvorani v Mariboru, pa projektu namenimo več pozornosti.*

*Jubilejni deseti koncert dijakov komponistov umetniške gimnazije konservatorija v Mariboru je bil resnično pravi praznik prvič slišane glasbe mladih ustvarjalcev. Mariborski konservatorij premore izvrstne soliste in ansamble ter odlične mentorje. Tako imenitnega večera brez predanega strokovnega dela prof. Alenke Bervar in mag. Roberta Kampleta prav gotovo ne bi bilo, zato jima namenjam vse komplimente in iskreno čestitam. Konservatorij dijake spodbuja k celostni umetniški samouresničitvi in združuje ustvarjalni in poustvarjalni pristop. Mladi glasbenik, deležen te izkušnje, se prav gotovo razvija v bolj informiranega, prebujenega in zahtevnega umetnika.*

**Enad Firšt**, predsednik Društva slovenskih skladateljev

*Alenki Bervar, Robertu Kampletu, ravnateljici in vsej ekipi je treba izreči veliko priznanje, podporo in pohvalo. Spodbujanje ustvarjalnosti je nekaj izjemno pomembnega in dragocenega, saj je ustvarjalnost bistvena povsod*

*v življenju in spodbuja radovednost tudi na drugih področjih. Slovenija je tako majhna, da je treba nadarjene ljudi čim prej odkriti in čim bolj usmeriti. Zato so vsi naporji, ki pripomorejo k temu, izredno dobrodošli.*

**Dušan Bavdek**, prof. kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani

Projekt Dijaki komponisti je ideja, ki jo je začela uresničevati vodja oddelka za strokovno-teoretične predmete prof. Alenka Bervar. V kratkem pogovoru nam je povedala:

## • Kako je nastal projekt Dijaki komponisti in od kod ideja za tako edinstveno delo?

Ideja se je pojavila pred dobrimi 13 leti, ko sem med dijake začela opažati željo in potrebo po dodatni glasbeni ustvarjalnosti, ki je ni znotraj učnega načrta. Kljub temu da stalno nastopajo, sodelujejo na tekmovanjih in opravljajo vse svoje obveznosti, jim je nekaj manjkalo. To potrebo po ustvarjalnosti sem opazila na treh področjih. Dijaki, ki so vzporedno obiskovali gimnazijo, so z velikim veseljem sodelovali pri tamkajšnjih ustvarjalnih dejavnostih. Pri pouku solfeggioja so zelo radi improvizirali in skladali ter mi pogosto zaigrali kakšno svoje delo in me vprašali za mnenje. Poleg tega sem želela snov, ki smo jo obravnavali pri tem pouku, povezati s prakso in tako sem jim dala recimo nalogo, naj napišejo kar koli v določeni lestvici ali modusu, ki smo ga obravnavali. Nekateri so prinašali zelo preproste izdelke, nekateri pa so že takrat pokazali, da bi radi nekaj več. Tako sem dobila idejo, da bi naredili javno produkcijo, kjer bi imeli dijaki

priložnost predstaviti svoje kompozicije, pri čemer bi jim bila za pomoč na razpolago jaz kot mentorica. Pri tem sem se zavedala velike odgovornosti in sem iskala tudi pomoč kolega skladatelja, ki bi dijake lahko na kompozicijskem področju pravilno usmerjal. Idejo sem predstavila na našem oddelku in kolegi so me v veliki večini podprli. Kot skladatelj me je podprl profesor Zeqirija Ballata, ki je takrat na naši šoli poučeval tudi glasbeni stavek. Nato sva skupaj začela to pripravljati, potrebovali smo še kakšno leto, da smo zagnali kolesje, in leta 2007 je bil prvi koncert.

## • Od takrat ste precej zrasi ...

Na začetku je bilo res vse bolj komorno. Prvi koncert je skupaj z govorom, teoretičnimi analizami vsake skladbe in samimi izvedbami trajal eno uro. To je zdaj preraslo vsa naša pričakovanja. Na začetku je bilo res ogromno na mojih ramenih. Vsako leto sem pred koncertom zbolela. Zdaj pa je projekt tako zrasel, da organizacija koncerta presega samo naju s profesorjem Kampletom. Za izvedbo koncerta tako stoji ogromna ekipa, koncert pa je kot nekakšen mozaik. Vsak izmed nas – dijaki, mentorji, organizatorji, člani tehnične ekipe – prispeva kamenček in tako lahko na koncu nastane zares čudovita slika. Kakovost celotnega koncerta se je močno izboljšala, organizacijsko je postal kompleksnejši dogodek. Na prvem koncertu je bilo okoli 30 poslušalcev, letos pa smo napolnili Unionsko dvorano. Seveda pa vse to ne bi šlo brez podpore šole, ravnateljice, kolegov instrumentalistov in tudi staršev.

Najraje pišem skladbe za tolkala, ker sem tudi sama tolkalka. Ravno ta naravnost k inovativnosti pripelje do skladb, ki zajemajo različne tehnike igranja.

**Meta Hunjet**



Večina skladb temelji na navdihu in naravnem toku, ki se mu ob komponiranju popolnoma prepustim.

**Jan Satler**



Premislil vsak delček skladbe, čeprav to ni vedno dobro, saj včasih začnem dvomiti o sebi in svojih idejah in jih nato spremenim, včasih tudi na slabše.

**Angelika Lajh**

